

ter og over for Salg ud af Huset, men be-
 fæstiger sig ikke i mindste Maade med
 Spørgsmaalet: bajerst Ol. kontra Brænde-
 vin. Det var der saa meget mindre Grund
 til at gøre, som det Forslag der forelaa fra
 Regeringen, og som var Grundlaget for de
 Forhandlinger, der bleve førte i Borger-
 repræsentationens Udvalg, jo havde gjort en
 Forskel i ethvert Tilfælde, hvor Talen var
 om Handel med bajerst Ol. og med Brænde-
 vin og Vin. Vi havde som Følge deraf
 ingen Grund til at bekræftige os med denne
 Sag, fordi den ikke var foreslaet fra Rege-
 ringens Side paa en saadan Maade, at den
 vilde komme til at gribe forstyrrende ind i
 de nu tilvante Forhold. Derfor har man
 ikke udtalt sig derom, men hvad der staar
 her, gaar ikke paa noget som helst andet end
 paa Mindretallets Forslag om ikke at give
 Loven tilbagevirkende Kraft, og der har
 Flertallet været saa forsigtigt at mene, at
 det ikke var værd at sige noget derom, det
 var ikke noget særlig kjøbenhavns Spørgs-
 maal, og deri kan det selvfølgelig have haft
 formel Ret. Det kan naturligvis kun være
 mig en Tilfredsstillelse at høre, at den ærede
 Minister har en helt anden Anskuelse end
 f. Eks. Flertallets Forslagsstillere til Æn-
 dringsforslag under Nr. 12 og holder paa,
 at man ikke skal lade Tilsynet med Forenin-
 gen og Foreningsretten overhovedet være
 underkastet Kommunalbestyrelsens Støn og
 mulige Vilskaarlighed; men ellers synes jeg,
 at Ministeren har misforstaaet de Æn-
 dringsforslag, der ere stillede af mig under
 Nr. 1, 4, 5 og 6; thi det er virkelig ikke
 saaledes, som Ministeren sagde, at det er
 Forslag, som tilfugte at bringe Loven til-
 bage til det, som det Mindretal, hvortil jeg
 hørte, ønskede at faa den omformet til ved
 2den Behandling. Det er det ingenlunde,
 Det, vi ønskede ved anden Behandling, og
 det der blev stemt om, det var, hvor vidt
 Beværtning og Handel med Spiritus
 o. s. v. skulde være Genstand for de
 samme Regler som anden almindelig borgerlig
 Næring. Men det, der foreslaas her, er
 ganske sikkert noget helt andet; det, der fore-
 slaas her, er i Virkeligheden i Princippet
 ikke andet end, hvad Ministeren selv har
 foreslaet i det Forslag, han har forelagt
 her i Tinget, og som vi have behandlet,
 men det er meget vidt forskelligt fra den
 Skikkelse, som det Mindretal, hvortil jeg
 hørte, ønskede. Loven skulde have ved vort
 Forslag ved 2den Behandling. Det eneste
 ny, der er kommet her, er det, at Tinget
 nu har bestemt, at Beværternæring skal være
 Genstand for kommunal Bevilling, medens
 Ministeren ønskede at sit Forslag, at Bevil-

lingen skulde være ministeriel. Det har
 Tingets Flertal vedtaget; nuvel saa maa vi
 bøje os derfor; men vi vilde dog gøre, hvad
 vi vare i Stand til, for at forsøge paa at
 stemme de ærede Medlemmer, der ere saa
 strenge over for Beværterne her, lidt mild-
 dere ved at sige: kunne vi da i det mindste
 ikke opnaa saa meget, at de, der ville servere
 almindelige Spise- og Drikkevarer, men ikke
 Spirituosa, kunne faa Lov til at drive dette
 som borgerlig Næring, ikke saa meget af
 Hensyn til disse Personer som af Hensyn til
 det hele store Samfund? Jeg synes, at
 naar man fra vor Side har resigneret saa
 stærkt, har man ikke Lov til at sige, at vort
 Forslag er et Forslag, som tilfugter at bringe
 Loven tilbage til det, vi ønskede vedtaget ved
 2den Behandling. Det er ingenlunde Til-
 fældet, thi selv om vi ønskede det, have vi
 ikke gjort noget Forsøg derpaa, fordi vi
 have anset det for ørkesløst og umuligt at
 gennemføre det. Saa vilde jeg gerne frem-
 komme med et Par Bemærkninger til det
 ærede Medlem for Aalborg Amts 3die Valg-
 kreds (S. Jensen). Det ærede Medlem sagde
 angaaende Flertallets Ændringsforslag under
 Nr. 12, at det jo ikke var Hensigten at for-
 hindre en sund Udvikling af Foreningslivet,
 Ja, det ærede Medlem vil jo ikke desto mind-
 dre have, at der skulde være en Afgang for
 de kommunale Myndigheder til, naar de ikke
 fandt, at Udviklingen var tilstrækkelig sund,
 straks at kunne gribe ind. Og den ærede
 Ordfører gjorde opmærksom paa, at det var
 ligefrem i Publikums Interesse, at man
 havde indsat den Bestemmelse, at Kommune-
 raadene kunde optræde som Dommere over
 en Forenings Tendens og Virkemaade o. s. v.
 og saa fratage den den Ret, der naturlig maatte
 være hjemlet den i Genhold til Forudsæt-
 ningerne overhovedet for Foreningsretten.
 De ærede Medlemmer ville ikke Forenings-
 retten til Livs — sige de. Nej, den Udnyttelse
 af Foreningsretten, som passer de ærede
 Medlemmer ville: de ikke til Livs, men de
 ville ikke være bange for at gribe ind, saa
 snart den kommer i Strid med deres Anskuelser
 om, hvad Foreningsretten skal bruges til,
 og saa snart dette er Tilfældet, er Forenings-
 retten fuldstændig underkastet Vilskaarlighed.
 Og jeg skal endvidere sige, at efter de Ud-
 talelser, der i saa Henseende ere faldne fra
 det ærede Medlem for Aalborg Amts 3die
 Valgkreds er jeg bleven noget betænkelig ved
 den Bevægelse, som jeg ellers hidtil har set
 paa med megen Sympati, nemlig, Bestræ-
 belsen for at hæve Udrueligheden gennem
 det personlige Eksempel, ved Oprettelsen af
 Afholdsforeninger, og ved opløsende Foredrag,
 Naar jeg her hører, at Mænd, der støtte